

(22:41)
- الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ -

"Det er de som, etablerer systemet av Salaah og Zakat, når de blir gitt makten i landet, og de veileder oss rett og forbyr feil. Det er Guds lover som skal gjelde for alle ting."

HVA ER SALAAH?

Er Salaah det samme som bønn, eller mener Koranen noe annet?

Skrevet av: Allama Ghulam Ahmed Parwez (1903-1985)
Oversatt til norsk av S. Akhtar
Quranic Education Society (QES-Norway) 2010

1 INTRODUKSJON

Plass og betydning av as-Salaah (obligatorisk bønn) - Eller, namaaz, som den bedre er kjent som, i den persiske forstand av den muslimske ordningen, kan ikke overvurderes.

Det har blitt sagt at det første en muslim kommer til å bli spurt om av den Allmektige på dommedag, vil være om bønn. Et Persisk ordtak sier følgende: "*awwalleen pursishe namaaz hood.*"

Å tilby bønn regelmessig og punktlig, regnes for å være det første og fremste plikt for enhver muslimsk mann og kvinne. Det er illustrert i profetisk tradisjon (Hudith) av hendelsen da Hz. Ali ibn Abu Taalib ikke fikk utført hans bønn til ettermiddag *Asr* og profeten fikk utført et mirakel som fikk solen til å rulle tilbake i tid. Dette gjorde det dermed mulig for Ali å kunne be *Asr* bønnen til riktig tid.

Det blir også lagt stor vekt på å utføre en bønn med omhyggelig renhet. I denne forbindelse er en rekke punkter diskutert, alt fra den geografiske nøyaktigheten av *giblah* (retning) til det eksakte gapet mellom ens føtter mens han er i "Qayam" (stående posisjon) under bønn.

Til tross for alt det, står vi overfor det unektelige faktum at Koranen, altså den muslimske Skriften, ikke inneholder detaljerte, kategoriske instruksjoner om dette ritualet av primær betydning.

I beste fall finner vi noe uklar informasjon om tidspunkt og bestemte bevegelser. Det er absolutt ingenting å finne om antall daglige bønnen eller noe veiledning om endringene dette ritualet kan undergå mens en muslim i fremtiden vil være på reise i rommet, eller som lever på andre planeter enn Jorden, eller visse deler av jorda, slik som polene hvor dag og natt kan vare seks måneder om gangen.

Til sammensatte saker videre, har begrepet *as-salaa* vært brukt i Koranen for uttrykk og meninger som er veldig tydelige enn den rituelle obligatoriske bønnen som verden i dag forveksler den med.

Denne situasjonen gir opphav til en rekke spennende og irriterende spørsmål.

- Er ikke *salaah* med samme som *namaaz*?
- Hvorfor er Koranen vag på dette populære og viktigste ritualet?
- Er dette virkelig et ritual?
- Er *salaah* en institusjon med en mye større sammenheng enn å være en av de personlige ritualer?
- Hvilket bredere bilde fremkommer om man vurderer ulike språklige anvendelses metoder på begrepet *as-salaa*?
- Kort sagt, hva er det Koranske begrepet i forhold til den dagens praktiserende islamske?

Disse er de få spørsmål som i blant andre har blitt omtalt i denne oversettelse av et utdrag fra *Lughat-ul-Quran* ("Koranens Språk"), side 1034-1046. Denne boken er det monumentale Urdu arbeidet av leksikonet i den muslimske Skriften som er utarbeidet av Hr. G. A. Parwez, grunnleggeren av *Tolu-e-Islam* bevegelsen. Denne ble for første gang publisert i januar 1961, under *Idara Tolu-e-Islam*, Lahore, Pakistan.

Kapittel 3 og 4 er ikke fra det originale verket men har her blitt tatt med på grunn av viktighetsgraden av emnet.

2 HVA ER SALAAH?

Salaah er et av de grunnleggende prinsippene i Islam.

I Koranen har ordet Salaah og dens mange former, som stammer fra verbal røtter Sad-Lam-Waw og Sad-Lam-Ya, blitt brukt overstrømmende ganger.

Al-musalli er benevnningen på en veddeløpshest, som løper rett bak den ene hesten som er i teten. Det vil si at den er foran alle andre hester men rett bak vinnerhesten. Faktisk så er den så tett bak at dens ører nærmest berører lederhestens hale.

Den grunnleggende betydningen av denne roten er dermed å følge en leder tett og kontinuerlig i alle aspekter av livet. Så Salaah betyr:

2.1 Å forbli tilknyttet Allahs lover.

Å holde seg innenfor rammer av Allahs lover og forbli viet til Boken av Allah. På tilsvarende måte betyr ordet tasleah å gå bak en person uten å kjøre ham forbi, men følge ham så tett at det knapt gjenstår noe mellomrom mellom de to, og også å følge ham på en trofast måte.

På grunnlag av dette sier Raghیب følgende "Vers av Koranen som sier lam naku Minal-Musallin (74:43) betyr: vi var ikke Musallin, dvs. vi var ikke blant tilhengere av Ambia (profeter)."

2.2 Å følge en balansert og rett bane.

Dette virker til å være en slags Dua (bønn). Koranen lærer oss i sin aller første surah (Al-Fatiha) at en muslim ønsker alltid å være på rett og balansert vei fordi han må følge Allah kompromissløst. Det å følge Allah betyr å kontinuerlig leve på en rett og balansert bane som Koranen gir veiledning til

Sirat-al-Mustageem (11:56). Å følge Allah er å villig følge Hans lover som er skrevet ned i Koranen og å absorbere Allahs mest balanserte egenskaper i ens personlighet (kalt Asmaul Husna), selvfølgelig, så tett som menneskelig mulig.

2.3 Metoden til å utføre oppgaver.

I Surah Noor stiller Allah et spørsmål:

(24:41)
- أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ -

Har du ikke grublet over det faktum at alt i dette universet, inkludert fugler med utspreddede vinger, kontinuerlig utfører sine oppdrag med stor oppriktighet fordi de er fullt klar over sine oppgaver (tasbih) og metoden (Salaah) til å utføre dem."

Dette betyr åpenbart at absolutt alt i universet følger et program som de er programmert til å følge i henhold til deres instinkt. Det vil si at alle ting er klar over deres tasbih og dens Salaah, det vil si at de vet hvilket bane de skal følge og hvordan de skal følge den, inkludert den motstanden og de vanskeligheter de vil møte på veien.

Som sagt så kalles dette for tasbih og Salaah (For Tasbih se den verbale roten sin-ha-ha i ordboken Lughat-ul-Quran vol. 2, s. 834).

Men Mennesket har ikke blitt begavet med en slik instinktiv kunnskap. Han har blitt fortalt hvilket plikter han har og metoder til å utføre disse pliktene. Dette har blitt forklart via meldinger eller åpenbaringer til profeter, altså Wahi. Så langt det er snakk om menneskets fysiske behov, kan han få kunnskap om det gjennom tanke, bevissthet, overveielse, intellekt, erfaring og observasjon. Men for utviklingen av hans personlighet og hans plikter mot "menneskeheten" må han stole på meldingen i wahi. Kort sagt, om en ønsker å vite hva hans tasbih og Salaah er, så må han forstå og å ha tro på wahi.

For å oppfylle dette målet blir det viktig å opptre i henhold til programmet av wahi. I følge Koranen kalles dette for iqamat-e-Salaah, det vil si "å etablere ordningen av Salaah".

Å følge Koranens lover kalles wa-yuqimunas-Salaah (02:03).

Sarah Alaq sier:

(96:9-10)
- أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى - عَبْدًا إِذَا صَلَّى -

"Når en lydige tilhenger av Allah prøver å utføre sine obligatoriske plikter, setter han (hans fiende) hindringer i veien for ham."

Her ser vi at ordet Salaah har blitt oversatt til "ens bane" eller "vei som en fører for å få jobben sin gjort"

Omfanget av disse obligatoriske oppgaver er ganske stort, da de omfatter alle aspekter av livet.

I Sarah Huud omtales det om befolkningen hos profeten Shuaib:

(11:87)
- قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ -

De sa: «Hør, Shoaib, krever at dere forlater deres bane og at vi skal oppgi det våre fedre har fulgt, og slutte å gjøre hva vi vil med vår eiendom? Du er da visseilig mild og rettsindig!»

Med andre ord, så forsto de ikke fullt hva strukturen på Salaah omfatter. De klarte ikke å innse at det også omfatter økonomiske saker.

2.4 Å etablere et system i henhold til lovene i Koranen.

Det er ikke mulig for en person å handle individuelt når programmet av wahi følges (Iqamat-e-Salaah). Dette kan bare gjøres kollektivt innenfor et samfunnssystem. Det forklarer Koranen ved bruk av flertallsformer i denne sammenheng. Derfor faller det et ansvar på en islamsk stat å etablere denne samfunnsordenen.

Koranen sier:

(22:41)
- الَّذِينَ إِنْ مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ -

"Det er de som, etablerer systemet av Salaah og Zakat når de blir gitt makten i landet, og de veileder oss rett og forbyr feil. Det er Guds lover som skal gjelde for alle ting."

Om en studerer betydning av ordet Zakat så betyr dette velstand. Dette er i korte trekk de skattepenger som samfunnsmedlemmer skal betale til staten for å sikre en kollektiv velstand. Dermed henger Salaah og Zakah sammen.

(09:11)

– فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ –

"Men hvis de omvender seg, etablerer Salaah og betaler Zakat, så er de deres brødre i Deen. Vi klargjør ordet for folk som har kunnskap. "

Det vil si at folk som følger samme levemåte (Deen) og som etablerer Salaah hvor alle følger Koranens påbud og betaler skatt til samfunnet så den kan få en kollektiv velstand, tilhører samme gruppe. Dette kan fort forklares ut i fra at de som bor i et land, har rett til å kalle seg dens befolkning så lenge de er med på å dele deres velstand med andre som også bor der. Det gjør ingenting om du er svensk men bor i Norge, så lenge du betaler skatt til norsk stat, vil du bli behandlet som de norske ellers.

Ellers fremkommer det også at folk som etablerer den guddommelige orden av Salaah gjør Rukoo, det vil si at de bøyer seg foran alle lover og regler av Koranen, eller med andre ord, aksepterer dem. Disse folk gjør også Sajda, det vil si de kaster seg under disse reglene fullt ut. Dermed er det forskjell på Rukoo og sajda. Ved å gjøre Rukoo aksepterer du noe, men ved å gjøre Sajda følger du etter det.

(9:112)

النَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

"De som omvender seg, som tjener og lovpriser, viser måtehold, som bøyer seg og kaster seg ned i Salaah, som forordner det rette og forbyr det urette, som overholder de grenser Gud har satt, forkynn for de troende et gledelig budskap! "

Vi forveksler ofte ordene Rukoo og Sajda til fysiske bevegelser hvor en skal bøye seg og kaste seg ned, men deres betydninger er metaforiske. Se deres forklaringer nærmere i Lughat-ul-Quran side 788 og 844-851.

Det er av denne grunn at på et annet sted sier Koranen følgende om utførelser av oppgavene av Salaah og behov for gjensidig konsultasjon hvor statens politiske saker blir drøftet.

(42:38)

– وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ –

"De som lever etter Allahs ord, de etablerer Salaah og løser sine saker gjennom gjensidig konsultasjon, som gir av det Vi har gitt dem."

Alle saker av muslimske samfunnet er løst i lys av Allahs lover som er nedtegnet i Boken av Allah, det vil si Koranen, men et politisk råd er likevel nødvendig som utfører dom og statens gjøremål ut i fra disse lovene.

Det står dermed følgende i Sura Araaf

(7:170)

– وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ –

"for dem som har grepet fast i skriften, og etablerer Salaah. Sannelig, Vi lar ikke de rettskafnes lønn gå tapt!"

Legg merke til at skriften og Salaah er plassert sammen. Dermed betyr *iqamat-e-Salaah* å etablere et system hvor alle deltakende personer er konsekvent i å følge lovene i Koranen, og på denne måten lever i harmoni med Koranen. For å markere dette formålet har Koranen brukt ordet *tawallaa* som et antonym av *sallaa* (75:31-32).

Tawalla betyr å nekte og gir blaffen i riktig bane, å finne måter til digresjon, å slå tilbake, å nekte å anerkjenne. Det motsatte av dette er dermed ordet *sallaa*, som vil selvfølgelig ha motstridende mening, det vil si, å bevege seg på den riktige banen i samsvar med de guddommelige lover, og for å oppfylle de plikter den fastsetter, eller som fastsettes av det samfunnssystemet som baserer seg på disse lover.

Det er på grunn av dette at Allama Hamiduddin Farahi (en ekspert på koranen) har sagt i sin bok "Mufrdat-ul-Quran" at en av betydningene av Salaah er å vende mot noen, å se opp til noen, gi noen oppmerksomhet og å snu ens ansikt mot noen i oppmerksomhet.

2.5 Å overgi seg helt for Allahs lover og ikke å følge ens egne ønsker.

Dette er vakkert belyst i Surah Mariam hvor *iqamat-e-Salaah* og det å følge sine egne ønsker forgjeves, har blitt plassert som antonym til hverandre.

(19:59)
- فَخَافَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا -

"Men etter dem kom andre, som forsømte Salaah og fulgte sine egne lyster. De skal få møte fortapelsen"

Dette betyr at det å følge sine egne ønsker er å forvrengte Salaah. Med andre ord så er Salaah det samme som å følge Allahs lover og regler som er bokført i Koranen, i motsetning til å leve livet etter andre menneskelagde lover.

I Surah Anam (6: 93) sies det at voktere av Salaah (systemet) er ikke forskjellige fra dem som har overbevisning i livet etter døden og i Boken av Allah.

Dette har også tidligere blitt sagt av *Ibn-e-Qutaibas* bok "Al-Qurtain" vol.1, s.13, hvor det står faktisk at Salaah betyr *ad-Deen* og *iqamate-Salaah* betyr *iqamat-e-deen* som er økonomisk og samfunns politisk system. (Moheet og Agrab-ul-Mwadir).

2.6 For å overvinne ens feil og mangler.

Forfatteren av "Al-Minar" hevder at Salaah er en anerkjennelse av det faktum, både muntlig og praktisk, at for å utrydde sin ufullkommenhet trenger man veiledning av overordnet myndighet, som er perfekt og uten noen mangel. På grunnlag av dette sier Qurtabi at Salaah faktisk betyr å lydige følge Allah.

2.7 Å temme, å underlegge seg, og å fange ens oppmerksomhet.

I denne sammenheng vil betydningen av Salaah være å underlegge og temme kreftene i universet og gjøre dem lydige mot menneskeheten. (Fra boken *Moheet-ul-Moheet*).

2.8 Ærbødighet og beundring.

Med andre ord: *As-Salaah* betyr å demonstrere storhet av Opprettholderen av dette universet med realistiske planer, som ved etablering av et sosialøkonomisk system. Dette viser at oppgaver av Salaah og betaling av Zakat er relaterte, dvs. form ut et program i samsvar med de guddommelige lover, følg den opp praktisk og oppriktig for å gi hver person en sjanse til å utvikle sin personlighet, og også gi midler til næring.

2.9 Å møte til en forsamling

De varierende betydninger av Salaah nevnt ovenfor, foreslår tydelig at når en muslims følger lovene av Allah lydig i hvilket som helst aspekt av sitt liv, hvor motivasjonen er å oppfylle sine obligatoriske plikter, så presenterer han faktisk Salaah. For å gjøre dette er ikke noen bestemmelser for tid, sted eller form, av noe relevans.

Men på visse steder har ordet Salaah blitt brukt for en bestemt handling eller rituelle i Koranen. Her ifra har vi hentet inn et ord fra det Pehalvi språket som ble brukt i det gamle Persia, nemlig Namaz, som ikke er nevnt noen steder i Koranen og assosiert den med Koranens Salaah.

For eksempel; vers 5:6 skisserer metoden for renselse, som skal utføres når du møter opp for Salaah.

Vers 4:43 forbyr en muslim fra å møte til Salaah forsamling i en tilstand av beruselse eller tretthet. Det er også referanser som forbyr deg fra å utføre din Salaah høyt eller i uhorbar tone, men søke en middelvei (17:110). Så hensikten med Salaah blir kun fullført når man forstår hva en sier. Imidlertid bør det nevnes at for en muslims er bruk av alle typer rusmidler forbudt (5:90-91)

Ifølge vers 5:101 kan Salaah begrenses hvis man frykter en fiendtlig angrep.

Vers 4:102 gir metoden for å forkorte Salaah.

Surah Juma-ah sier:

(62:9)
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَدَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ - فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ -

Når dere blir kalt inn til et samfunn menighet, bør dere komme til det raskt og prioritere dette ovenfor andre forretningsavtaler, for å lytte med egne ører til de Guddommelige Lover og instruksjon som dere blir kalt til og som dere har til å fungere deretter. Hvis dere tenker over dette, vil dere innse hvor fordelaktig disse ordningene er for dere.

(62:10)
- فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ -

"Og når Salaah er ferdig, kan dere spre dere over landet og søke dusør på Allah, og involvere deg i Zikr (drøfting) av Allahs lover ofte slik at du kan bli vellykket."

På dette punktet trenger en betydelig begrep en kort forklaring. Det overtroiske instinktet hos mennesker gjør den i stand til å dikte opp historier som har noe med det gledelig og det illevarslende å gjøre. Tilsvarende blir det diktet opp retningslinjer for hva en skal gjøre og ikke gjøre, for å sikre seg det gledelige og holde seg unna det sørgelige. For å utføre slike handlinger av konkret natur, har mennesket dermed fastsatt bestemte tider på dag og natt med den tro at det var passende tider.

Koranen utryddet alle slike overtro om tid, og avklarte i tillegg at det ikke er noe gunstige eller illevarslende timer verken om dagen eller natten. Faktisk så er hele denne ideen om at ting skulle begynne på en lykkelig eller hellig tid i mot Islamsk lære. Så selv for Salaah sier Koranen følgende:

(17:78)
- أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا -

"Etablere Salaah fra solnedgang frem til nattens frembrudd, og Koran studie ved daggry. Daggryets Koran studie blir bevitnet."

Dette betyr at for å etablere *ad-Deen* (økonomisk og sosialpolitisk system) er ikke innsatsen til muslimer begrenset til noe bestemt tid eller sted. For eksempel, se 3:190 Surah, 20:130, 50:39, etc.

Hele livet til en muslim, hans dager og netter, hans morgen og kveld, er viet i gjennomføringen av Allahs lover. Men i dette arbeidet spiller Salaah ordninger en betydelig og viktig rolle. Koranen kaller dem *kitaabammawquutaa* (4:103). En betydning av disse ordene er: en spesielt foreskrevet plikt. En annen tolkning er en plikt som må bli fullkommengjort i tide. Dermed er viktighetsgraden av disse utførelsene med hensyn til tid åpenbar. Koranen nevner spesielt *Salaah-ul-lsha*. Fra dette er det tydelig at under Rasoolallah's (profetens) dager, var i timene av *isha* (kveldstiden) reservert for Salaah-forsamlinger.

2.10 For å bli underlagt Allah.

Dette er en utvidet tolkning av ordet *ibadat* som er vanlig, men feilaktig oversatt til vestlige språk som tilbedelse. Nærmere studie av Koranen tydeliggjør at *ibadat* av Allah er ikke det samme som andre religioners tilbedelse som tilhengere av ulike religioner utfører.

Ifølge Koranen betyr *ibadat* å følge Allahs lover, eller å bli underlagt disse lovene.

(se forklaringen av den verbale roten Ain-Ba-Daal, siden 1120 vol 3 av Lughat-ul-Quran)

Selvfølgelig må denne underkastelsen aksepteres frivillig på alle trinn i livet og i hver avdeling i verdslige anliggender. Den praktiske formen av dette er et statssystem, som er etablert i samsvar med Koranens verdier.

Koranen sier følgende om tilhengere av dette systemet:

(42:38)

- وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ -

"De som lever etter Allahs ord, de etablerer (det koranske systemet) Salaah og løser sine saker gjennom gjensidig konsultasjon, som gir (videre) av det Vi har gitt dem."

Det som spesielt skal legges merke til ved disse ord er relasjonen mellom lydighet til Allah, etablering av et system og gjennomføring av statssaker ved gjensidig konsultasjoner. Det er selvsagt at for å implementere Allahs lover i et samfunn, blir det nødvendig med gjensidige konsultasjoner for å komme frem til gjennomførbare beslutninger om viktige saker. Dermed blir forsamlinger kalt hvor slike konsultasjoner kan utføres.

Hvis vi ser på dette i fra et bredere spekter, ville disse forsamlingene være en del av den etablerte systemet og ville i tillegg være meget viktige å holde for å opprettholde statssystemet. Men i disse forsamlingene har også et annet faktum blitt tatt i betraktning. Menneskets natur å uttrykke sine følelser gjennom sine lemmer og andre deler av kroppen.

I ærbødighet skal en bøye hodet ufrivillig. Ved underkastelse skal en senke hodet. Koranen holder ånden bak hele handlingen i sikte ved å snakke metaforisk, og legger ikke vekt på formalisme, men når det kreves å representere en følelse eller virkelighet, betyr det ikke at en ikke kan inntre formalisme, forutsatt at formen ikke er ansett som et mål i seg selv.

I sammenheng med Salaah, er det praktiske sider ved Rukoo, Sajda og Qayam etc, men den fysiske utførelsen er ikke selve målet.

Det er viktig at når disse følelsene gir praktiske uttrykk i kollektiv form, så skal det være rytmisk harmoni, ellers ville det bli total kaos i menigheten. For å opprettholde disiplin, harmoni og enhet, i å uttrykke intense respekt, ærbødighet, underkastelse og etterlevelse, er det i seg selv en stor øvelse for utviklingen av den menneskelige personlighet.

(se Ra-Kaaf_ain og sin-Jim-Daal. Lughat-ul-Quran side 778 og 844 for å se betydningen av ord som rukoo og sajda).

Diskusjonen ovenfor gjør det klart at i Koranen har begrepet aqeem-us-Salaah blitt brukt både til Salaah-forsamlinger og til etablering av statssystem i samsvar med Koranens gitte rammer og regler. I en slik statssystem villig alle deltakere følge lover og ordrer fra Allah og utføre de obligatoriske oppgaver som er forventet av lydige muslimer.

For å finne ut av dette skillet må man ta hensyn til hele verset hvor ordet Salaah blir nevnt, og i hvilken sammenheng det er åpenbart, å se hva som menes.

På samme måte må man se i hvilken sammenheng ordet *musalleen* har vært brukt, for det har vært brukt til Jamaat-ul-Momineen (som en helhet) eller for de som deltar i Salaah-forsamlinger. Koranen forteller også om de *musalleen* som er på toppen av menneskelig fortreffelighet (70:22-35) og om de som skal møte fortapelse (107.4-7)

2.11 Å utvikle

Å respektere, å velsigne, å oppmuntre, å utvikle, å gi næring, og ikke la forfall og kaos ta overhånd. Disse er meninger som Raghīb har gitt av *Salle alaiho*.

Ved å holde disse begrep i tankene kan man lett forstå vers fra Koranen hvor denne roten brukes med begrepet *ala*. For eksempel.

(33:43)
- هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا -
"Allah og Hans malaika (naturkrefter) oppmuntrer deg, gir deg nødvendige midler for vekst, utvikling og næring, og forårsaker at din innsats bærer frukt"

Dette verset handler om de momineen som ikke vakler eller bli motløse når de står overfor vanskeligheter i etableringsprosessen av Deen, men i stedet forblir trofaste og kjemper tappert mot alle odds, derfor har de krav på all oppmuntring og motivering fra Allah. Dette sier koranen om i vers

(2:157)
- أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ -
Over dem hviler Guds velsignelse og nåde. Disse er de som er på den rette vei.

Og med særlig henvisning til Rasool-Allah (fvmh) sier Koranen dette i følgende vers

(33:56)
- إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا -
"Allah og alle naturkrefter hjelper og oppmuntrer Rasool i fullføring av hans program. O Jamaat-ul-Momineen, dere bør også hjelpe deres Rasool i å gjøre hans program til en suksess. Dere må støtte ham slik at hans program bærer frukt."

(48:7)
- لِنُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُعَزِّرُوهُ وَنُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا -
(og den praktiske måten er) at dere må tro på Gud og Hans Rasool, hjelpe ham og vise ham ærefrykt og motivere Ham morgen og kveld.

Definisjonen av Momineen er gitt et annet sted i Koranen som sier

(7:157)

– الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ -

(Allahs Rahmat er til) dem som følger "Ummi Nabi" (profetens folk) som de finner nevnt i Toraen og Bibelen som er med dem; som vil pålegge hva som er galt i henhold til Koranen og erklære alle gode ting som Halal og alle andre ting som Haram, som skal løfte byrdene som menneskeheten stønner under, og sette dem fri fra lenkene som binder dem. De som vil tro på denne Rasool, hjelpe ham mot hans motstandere, hjelpe ham i hans oppgaver og følge lys av Koranen som er blitt åpenbart for ham - det er disse som vil være vellykket og velstående.

Så dette er den metoden. hvordan en Momin oppfyller sin plikt Salaah alaihe.

Dette er dermed meningen at Allahs Salaah og Hans Malaika som Jamaat-ul-Momineen og Rasool.

Det er dette som er med på å støtte Rasool og vise ham respekt, det vil si Salaam.

Legg merke til den siste delen av vers (33:56) med tanke på rekkefølgen på *Sallu alayhi wa sallamo taslima*.

Dette betyr at ved å følge lovene av Allah, kommer den Deen som er iverksatt av Hans Rasool, til å råde over alle religioner og filosofier av verden. På den andre side, ble det sagt til Rasool at når medlemmene av Jamaat-ul-Momineen bringer sine inntekter i form av donasjon til fordel av Allahs program, så bør han ta dem imot, og oppmuntre dem fordi oppmuntring og anerkjennelse fra deg (Rasool) er en overbevisning til dem (9:103). De tror at det å bringe sine inntekter i veien for Allah er et middel for å være nær Allah og få oppmuntring og anerkjennelse fra Rasool (9:99).

2.12 Jødiske templer

Man finner ordet *Salawat* (flertall av ordet Salaah) i den hebraiske ordbok som er synagogen med et sted hvor jøder utfører bønn. I Koranens vers (22:40) har dette ordet også blitt brukt i denne sammenheng.

(22:40)

– الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ -

som uforskyldt er drevet bort fra sine hjem bare fordi de sier: «Vår herre er Gud.» Om Gud ikke hadde holdt folk i sjakk, noen av dem ved hjelp av andre, så ville klostre og kirker, bedehus og moskeer, hvor Guds navn stadig påkalles, vært ødelagt. Gud vil hjelpe dem som hjelper Ham, og Gud er sterk og mektig,

3 Hva er så Namaz?

Namaz er som sagt hentet fra Pahlavi språk som ble brukt i det gamle Persia hvor Zoroastrianisme var religionen. Følgende punkter setter opp for å sammenligne dagens islam med denne religionen som fremdeles eksisterer den dag i dag.

3.1 Krav om bønn

Dagens Islam ber sine etterfølgere å be 5 ganger om dagen, og kalles av en *Muezzin* (han som utfører Azaan) til bønn. Disse bønner er ved

- i) Ved daggry
- ii) Middagstid
- iii) Ettermiddag
- iv) Solnedgang
- v) Natt

Zoroastrianisme ber også 5 bønner om dagen og kaller dem for "Geh". Den hengivne er tilkalt av en ringende bjelle i AtashBehram / Agiary det vil si stedet for bønnforsamling. Disse bønner er også på samme tid som i dagens islam og deres respektive navn sammenlignet med muslimenes bønn er

Tid	Islam	Zoroastrianisme
Daggry	Fajar	Havaan
Middag	Zohar	Rapithwan
Ettermiddag	Asr	Uziren
Solnedgang	Maghrib	Aiwisuthrem
Natt	Isha	Ushaen

3.2 Forutsetninger for bønn:

På vei inn i moskeen, og før du begynner din bønn, må en muslim dekke hodet og vaske ansiktet og lemmer. Tilsvarende, en Zoroastrianer må ved å entre seg inn Agiary dekke hodet, vaske ansiktet og lemmer og utføre Padyaab Kusti for å påbegynne sine bønner.

3.3 Bønn:

Bønn i islam er kun på arabisk, men oversettelser er tilgjengelige. Liturgien må kun være gjennomført på arabisk. I zoroastrisme må også bønner resitert i Avesta eller Pazend. Faktisk i Avestan må deler av bønner, kalt Pazend, leses i en undertone for ikke å bryte sømløs flyt av Avestisk Manthravani.

3.4 Æresbødighet:

Det helligste stedet i en moské er veggen mot Mekka og kalles Qiblah. I Atashbehram / Agiary rommet der Atash Padshah er tronet kalles også Keblaah. En muslim skal utføre Sajdah foran Qiblah og tilsvarende i zoroastrisme utføres Sezdah foran deres Keblaah. Begge involverer kneling og berøring av pannen til bakken.

4 Ettertanke

Ovennevnte likhetene er åpenbare. En mer forsiktig forskning vil avsløre flere paralleller. Men selv disse punktene er for like til å bli avvist som rene tilfeldigheter. Dette betyr Zoroastrianisme har hatt en enorm innvirkning på dagens islam som ikke er anerkjent. Alle er enige om at islam har mange likheter til jødedom og kristendom, men de lærde i islams har også lånt veldig mye fra Persia og dette kan kanskje tilskrives de mørke skikkelser som Dastur Dinyar (Salman Farsi). Denne gjelden er så imponerende at det måtte være konsekvent nedgradert og senere benektet. Tross alt om islam er angivelig direkte inspirert av Gud, kan det ikke benektes at dagens praktisering er sterkt påvirket av eldre tro, spesielt troen fra en nasjon som islam hadde beseiret.

Legg merke til likhetene. Disse ritualene kommer fra et folk som var stein- og soltilbedere. Koranen er ren og fri for slike ideer av tilbedelser av gjenstander. Allah har sagt at Han er nærmere deg enn din hovedpulsåre, hvorfor skulle man da prøve å oppnå kontakt med Ham på 5 forskjellige tidspunkter i løpet av dagen? Allah sier at han eksisterer i alt, hvorfor må vi da lete etter ham i retningen av Kaaba eller opp mot himmelen?

Koranen snakker ikke om ritualer i likhet med zoroastrianske regler. Disse finner vi dessverre i tilleggsbøker som er skrevet av Persiske imamer som vi dessverre tilknytter til profeten og islam, uten å tenke igjennom.

Når den riktige definisjonen av Koranens Salaah blir forklart til dagens muslimer, stiller de det samme spørsmålet;

"Muslimer har utført Namaz i flere århundrer, og flere millioner utfører dem daglig, er de alle dumme som ikke forstår at dette ikke står i Koranen?"

Til dette må vi tenke litt rasjonelt fra et annet perspektiv. Det er langt flere kristne i verden i dag enn muslimer og de religiøse kristne mener at Jesus er Guds sønn. Bør vi akseptere deres påstand kun fordi det er millioner av dem som mener dette?

Koranen oppfordrer folk til å lese selv for å forstå dens budskap, men vi overlater denne jobben til våre utvalgte lærde og gir dem all autoritet til å bestemme hva Deen er.